

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

3. ožujka 2022.*

„Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 60. prvi stavak – Neodobreni izostanak – Doseg – Uračunavanje u trajanje godišnjeg odmora – Uskrata dijela primitaka od rada – Dužnosnik koji je povrijedio obveze koje ima na temelju članka 21. i 55. Pravilnika o osoblju”

U predmetu C-162/20 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 8. travnja 2020.,

WV, koju zastupa É. Boigelot, *avocat*,

žaliteljica,

a druga stranka postupka je:

Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD), koju zastupaju S. Marquardt i R. Spáč, u svojstvu agenata, uz asistenciju M. Troncosa Ferrera, *abogado*, i F.-M. Hislairea, *avocat*,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: I. Ziemele (izvjestiteljica), predsjednica šestog vijeća, u svojstvu predsjednika sedmog vijeća, T. von Danwitz i A. Kumin, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 3. lipnja 2021.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

- 1 Svojom žalbom osoba WV zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 29. siječnja 2020., WV/ESVD (T-471/18, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2020:26) kojim je on odbio njezin zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i kojim se traži poništenje, s jedne strane, Odluke Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) od 27. studenoga 2017. kojom je određen odbitak od plaće za 72 kalendarska dana (u daljnjem tekstu: sporna odluka) i, s druge strane, prema potrebi, Odluke ESVD-a od 2. svibnja 2018. kojom se odbija žalba koju je tužiteljica podnijela 3. siječnja 2018. (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju žalbe).

Pravni okvir

- 2 Člankom 1.e stavkom 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, u verziji primjenjivoj na spor koji je doveo do ove žalbe (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), predviđa se:

„Dužnosnicima u aktivnoj službi osiguravaju se uvjeti rada u skladu s odgovarajućim zdravstvenim i sigurnosnim standardima koji odgovaraju barem minimalnim zahtjevima koji se primjenjuju u okviru mjera donesenih u tim područjima na temelju Ugovorâ.”

- 3 Člankom 12.a stavkom 1. Pravilnika o osoblju predviđa se da se svaki dužnosnik suzdržava od svih oblika uznemirivanja ili spolnog uznemirivanja. U tom se članku 12.a u staccima 3. i 4. definira uznemiravanje odnosno spolno uznemiravanje.

- 4 U skladu s člankom 21. Pravilnika o osoblju:

„Dužnosnik svojim nadređenima pomaže i savjetuje ih neovisno o svom položaju; odgovoran je za obavljanje poslova koji su mu dodijeljeni.

Dužnosnik zadužen za neki odjel službe odgovoran je svojim nadređenima za dodijeljene ovlasti i provedbu uputa koje je dao. Odgovornost njegovih podređenih ni na koji ga način ne oslobađa njegove odgovornosti.”

- 5 Članak 55. Pravilnika o osoblju predviđa:

„1. Dužnosnici u aktivnoj službi na raspolaganju su svojoj instituciji u bilo koje vrijeme.

2. Redovno tjedno radno vrijeme je u rasponu od 40 do 42 sata; a broj sati u radnom danu određuje tijelo za imenovanje. Poštujući to ograničenje, tijelo za imenovanje može, nakon savjetovanja s odborom osoblja, odrediti radno vrijeme određenih skupina dužnosnika zaduženih za određene poslove.

3. Od dužnosnika se, međutim, može zahtijevati da zbog potreba službe ili sigurnosnih pravila bude u pripravnosti na radnom mjestu ili kod kuće i izvan redovnog radnog vremena. Tijelo za imenovanje svake institucije utvrđuje detaljna pravila za primjenu ovog stavka nakon savjetovanja s odborom osoblja.

[...]”

6 Člankom 60. prvim stavkom Pravilnika o osoblju određuje se:

„Dužnosnik ne može izostati s posla bez prethodnog dopuštenja neposredno nadređenoga, osim u slučaju bolesti ili nesreće. Ne dovodeći u pitanje stegovne mjere koje se mogu primijeniti, svaki utvrđeni neodobreni izostanak oduzima se od dužnosnikovoga godišnjeg odmora. Ako je dužnosnik iskoristio cijeli godišnji odmor, gubi pravo na primitke od rada za odgovarajuće razdoblje.”

7 Članak 86. Pravilnika o osoblju glasi kako slijedi:

„1. Dužnosnik ili bivši dužnosnik koji namjerno ili iz nepažnje povrijedi obveze koje proizlaze iz ovog Pravilnika o osoblju može zbog toga stegovno odgovarati.

2. Ako tijelo za imenovanje ili Europski ured za borbu protiv prijevara raspolaže dokazima o povredi u smislu stavka 1., mogu pokrenuti upravnu istragu kako bi utvrdili je li se takva povreda dogodila.

3. Stegovna pravila, postupci i mjere te pravila i postupci u vezi s upravnim istragama utvrđeni su Prilogom IX.”

8 Prilog IX. Pravilniku o osoblju, naslovljen „Stegovni postupak”, u članku 9. stavku 1. propisuje:

„Tijelo za imenovanje može izreći sljedeće sankcije:

(a) pisano upozorenje;

(b) ukor;

(c) odgodu napredovanja na viši stupanj u razdoblju od jednog do 23 mjeseca;

(d) nazadovanje na niži stupanj;

(e) privremeni prelazak u niži razred u razdoblju od 15 dana do jedne godine;

(f) prelazak u niži razred u istoj funkcijskoj skupini;

(g) razvrstavanje u nižu funkcijsku skupinu, s prelaskom u niži razred ili bez njega;

(h) udaljavanje s radnog mjesta i prema potrebi *pro tempore* smanjenje mirovine ili uskraćivanje na određeno vrijeme dijela iznosa naknade za invalidnost, a učinak ove mjere ne odnosi se na uzdržavanike dužnosnika. [...]”

Okolnosti spora

9 Okolnosti spora, kako su iznesene u točkama 1. do 48. pobijanog rješenja, mogu se za potrebe predmetnog žalbenog postupka sažeti na sljedeći način.

10 Tužiteljica, osoba WV, dužnosnica je Europske unije. Raspoređena je u ESVD od 1. siječnja 2011. te je od tog datuma obavljala svoje dužnosti u nekoliko ESVD-ovih odjela. Konkretno, tužiteljica je od 1. veljače 2015. do 30. rujna 2016. obavljala svoje dužnosti u ESVD-ovu odjelu EURCA West3.

- 11 Tužiteljica je od 1. listopada do 15. studenoga 2016. u interesu službe raspoređena u odjel Americas.2, a zatim 16. studenoga 2016. u ESVD-ov odjel PRISM. Tužiteljica navodi da se u više navrata obratila upravi kako bi saznala zašto je se isključilo iz odjela EURCA West3.
- 12 Tužiteljica je 16. siječnja 2017. obaviještena o tome da se njezini izostanci smatraju „neodobrenima”. Također je obaviještena, kad je riječ o njezinoj nazočnosti, da još nije viđena u svojem uredu.
- 13 Tužiteljica se 10. veljače 2017. obratila svojim nadređenima u pogledu svojih izostanaka.
- 14 Dopisom od 3. travnja 2017. tužiteljica je poslala liječničku potvrdu kako bi opravdala svoje izostanke od 30. i 31. ožujka 2017. i od 3. travnja 2017.
- 15 Dopisom od 10. travnja 2017. tužiteljica je upozorila svoje nadređene da su izostanci neopravdano zavedeni u Sysperu, informatičkom sustavu upravljanja osobljem, od kojih neki s budućim datumima.
- 16 Dana 11. travnja 2017. između tužiteljice i njezinih nadređenih došlo je do razmjene poruka elektroničke pošte u pogledu navodnih neopravdanih izostanaka.
- 17 Dana 25. i 26. travnja 2017. tužiteljica je razmijenila poruke elektroničke pošte s načelnikom svojeg odjela glede činjenice da je načelnik odsjeka ocijenio da tužiteljčinu nenazočnost u uredu uprava smatra neopravdanim izostankom. Načelnik njezina odjela tužiteljici je, među ostalim, iznio uvjete koje treba ispuniti da bi se smatrala „nazočnom” na radnom mjestu.
- 18 Dana 12. rujna 2017. načelnik njezina odjela uputio je tužiteljici obavijest u kojoj se navodilo da je u razdoblju od 1. siječnja do 14. srpnja 2017. zabilježila 85 kalendarskih dana neopravdanih izostanaka koji će se odbiti od njezine plaće u skladu s člankom 60. Pravilnika o osoblju.
- 19 Porukom elektroničke pošte od 15. rujna 2017. tužiteljica je odgovorila na tu obavijest te je, među ostalim, zatražila da joj se dostave izvaci prijava pri ulasku i izlasku iz zgrade.
- 20 Dana 25. rujna 2017. načelnik odjela HR 3 obavijestio je tužiteljicu da zbog zaštite podataka ne može raspolagati tim izvacima.
- 21 ESVD je spornom odlukom obavijestio tužiteljicu da je procjena njezinih neopravdanih izostanaka revidirana, to jest da će se 9 dana pretvoriti u godišnji odmor i da će se ekvivalent od 72 dana odbiti od njezine plaće.
- 22 Dana 7. prosinca 2017. tužiteljica je obaviještena o iznosu koji će se od veljače 2018. oduzimati od njezine plaće.
- 23 Tužiteljica je 3. siječnja 2018. podnijela žalbu protiv sporne odluke na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.
- 24 Ured Europske komisije za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) 6. veljače 2018. primijenio je smanjenje tužiteljčine plaće na temelju te odluke.
- 25 Tužiteljica je 27. travnja 2018. dobila izvratke prijava pri ulasku i izlasku iz zgrade za razdoblje od 1. siječnja do 8. veljače 2017.

26 Tijelo za imenovanje donijelo je 2. svibnja 2018. odluku o odbijanju žalbe.

Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

- 27 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 2. kolovoza 2018. tužiteljica je pokrenula postupak, s jedne strane, za poništenje sporne odluke i, prema potrebi, odluke o odbijanju žalbe i, s druge strane, s ciljem da Opći sud uveća iznose koji joj se moraju vratiti za zatezne kamate.
- 28 Osim toga, tužiteljica je primjenom članka 89. stavka 3. točke (d) njegova Poslovnika od Općeg suda zatražila da ESVD-u naloži dostavu različitih dokumenata i dokaza.
- 29 U prilog svojoj tužbi pred Općim sudom tužiteljica je istaknula jedan tužbeni razlog, kojim ističe povredu članka 1.e stavka 2. i članka 12., 12.a, 21., 25., 26., 55. i 60. Pravilnika o osoblju, članka 1. i 2. Priloga IX. Pravilniku o osoblju, povredu dužnosti brižnog postupanja, načela dobre uprave, Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.), članka 41., 47. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950., pravâ obrane kao i članka 296. UFEU-a.
- 30 Svojim jednim tužbenim razlogom tužiteljica je također istaknula zlouporabu prava, zlouporabu postupka, očitu povredu načela zaštite legitimnih očekivanja i ravnopravnosti stranaka kao i povredu načela kojim se upravi nalaže da donese odluku samo na temelju zakonom dopuštenih razloga, načela proporcionalnosti, kontradiktornosti i pravne sigurnosti te Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- 31 Pobijanim rješenjem Opći je sud tužiteljčinu tužbu odbacio kao djelomično očito nedopuštenu i odbio kao djelomično očito pravno neosnovanu.
- 32 Kad je riječ o zahtjevu za poništenje sporne odluke i odluke o odbijanju žalbe, Opći sud najprije je smatrao da su samo argumenti koji se temelje na povredi članka 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju kao i obveze obrazlaganja izneseni na način koji ispunjava minimalne zahtjeve predviđene u članku 76. točki (d) Poslovnika Općeg suda te je odbio ostale argumente kao očito nedopuštene.
- 33 Opći sud zatim je odbio argumente koji se temelje na povredi članka 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju kao i obveze obrazlaganja kao očito neosnovane.
- 34 Kao prvo, kad je riječ o navodnoj povredi članka 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju, Opći sud je u točki 79. pobijanog rješenja, među ostalim, smatrao da, čak i da se utvrdi da je tužiteljica stvarno bila nazočna u prostorijama ESVD-a, kao što to ona tvrdi, ipak ostaje činjenica da, time što je jasno izrazila namjeru da ne radi u odjelu PRISM zato što se htjela usredotočiti samo na administrativna pitanja povezana sa svojim premještajem, tužiteljica nije poštovala uvjete propisane člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju. Prema mišljenju Općeg suda, ESVD-u se stoga ne može prigovoriti to što je smatrao da je tužiteljica neopravdano izostala. Osim toga, Opći sud istaknuo je da je, s

obzirom na to da nadređeni nisu prethodno odobrili izostanke koje je ESVD odbio, odbitak od plaće za 72 kalendarska dana samo posljedica nepoštovanja zahtjeva predviđenih člankom 60. Pravilnika o osoblju.

- 35 Kao drugo, kad je riječ o navodnom nedostatku u obrazloženju odluke o odbijanju žalbe, Opći sud je – nakon što je podsjetio, s jedne strane, na to da se može smatrati da je odluka dovoljno obrazložena, s obzirom na to da je donesena u kontekstu koji je poznat dotičnom dužnosniku, koji mu omogućava da shvati njezin doseg, i, s druge strane, na to da saznanje zainteresirane osobe o tom kontekstu može predstavljati obrazloženje predmetne odluke – u točki 85. pobijanog rješenja smatrao da iz odluke o odbijanju žalbe proizlazi da je tužiteljica bila vrlo svjesna konteksta u kojem je donesena pobijana odluka. U tom je pogledu pojasnio da je sama tužiteljica svojoj žalbi priložila nekoliko dopisa i poruka elektroničke pošte iz prepiske s ESVD-om čiji je predmet bio odbitak od plaće za dane za koje se smatra da je neopravdano izostala.
- 36 Kao treće, zbog odbijanja zahtjeva za poništenje sporne odluke i odluke o odbijanju žalbe i zbog istih razloga, Opći sud je u točki 87. pobijanog rješenja odbio tužiteljičin zahtjev da se odluči da se iznosi koji će joj morati biti vraćeni uvećaju za zatezne kamate.
- 37 Naposljetku, uzimajući u obzir da su ti zahtjevi za poništenje odbačeni kao djelomično očito nedopušteni i odbijeni kao djelomično očito neosnovani, Opći sud je u točkama 88. i 89. pobijanog rješenja presudio da treba odbiti i zahtjev koji je ona postavila na temelju članka 89. stavka 3. točke (d) njegova Poslovnika. Prema mišljenju Općeg suda, iz tužbe ne proizlazi da su dokumenti čija je dostava zatražena mogli dovesti u pitanje utvrđenje iz točaka 74. do 80. pobijanog rješenja, prema kojem tužiteljica nije pomagala svojem nadređenom na način da izvršava zadaće koje su joj povjerene i da je u svakom trenutku na raspolaganju ESVD-u, u skladu s obvezama koje proizlaze iz članka 21. i 55. Pravilnika o osoblju, niti da se tim dokumentima može dokazati da je odluka o odbijanju žalbe bila nedostatno obrazložena. U svakom slučaju, tužiteljica nije dovoljno precizno naznačila dokumente čiju je dostavu tražila niti je Općem sudu podnijela minimalnu količinu dokaza koji bi opravdali korisnost tih dokumenata za potrebe postupka, u skladu s člankom 88. stavkom 2. tog Poslovnika.

Zahtjevi stranaka

- 38 Svojom žalbom osoba WV od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijano rješenje;
 - naloži ESVD-u snošenje svih troškova, uključujući i troškove nastale pred Općim sudom, i
 - vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje kako bi odlučio o tužbi.
- 39 ESVD od Suda zahtijeva da:
- utvrdi da je žalba nedopuštena ili barem neosnovana i
 - naloži osobi WV snošenje troškova postupka.

O žalbi

- 40 U prilog svojoj žalbi tužiteljica ističe jedan žalbeni razlog, koji se temelji na povredi načela slobodne ocjene dokaza i pojma skupa podudarajućih indicija i, prema tome, na povredi pravila o teretu dokazivanja, na uskraćivanju sudske zaštite, diskriminaciji, iskrivljavanju činjenica i na očitim pogreškama u ocjeni koje dovode do pogrešnog obrazloženja pobijanog rješenja. Taj je žalbeni razlog podijeljen na šest dijelova.
- 41 ESVD smatra da navedeni žalbeni razlog treba odbaciti kao nedopušten jer nije u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda ili barem odbiti kao neosnovan.

Dopuštenost žalbe

Argumentacija stranaka

- 42 ESVD smatra da je žalba nedopuštena jer jedini žalbeni razlog na kojem se temelji nije jasan. Tako je, prije svega, prigovor koji se odnosi na očitu pogrešku Općeg suda u ocjeni dokaza razrađen bez reda i bez objašnjenja zašto bi ta navodna pogreška trebala dovesti do poništenja sporne odluke. Nadalje, prigovor u vezi s navodnim uskraćivanjem sudske zaštite odnosi se zapravo na povredu prava na djelotvoran pravni lijek. Međutim, u žalbi se ne navodi jasno kako je Opći sud povrijedio to pravo, kao ni načelo nediskriminacije, na koje se također poziva. Naposljetku, u jedinom žalbenom razlogu ne navodi se navodna povreda članka 60. Pravilnika o osoblju.
- 43 Tužiteljica smatra da je žalba dopuštena.

Ocjena Suda

- 44 Iz članka 256. stavka 1. drugog podstavka UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda proizlazi da se u žalbi moraju precizno navesti osporavani dijelovi presude ili rješenja čije se ukidanje traži kao i pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev, inače će žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušten (vidjeti presude od 2. ožujka 2021., Komisija/Italija i dr., C-425/19 P, EU:C:2021:154, t. 55. i navedenu sudsku praksu i od 20. svibnja 2021., Dickmanns/EUIPO, C-63/20 P, neobjavljenu, EU:C:2021:406, t. 49. i navedenu sudsku praksu).
- 45 Te zahtjeve osobito ne ispunjava, pa ga se mora proglasiti nedopuštenim, onaj žalbeni razlog koji nije dovoljno jasno i precizno argumentiran da bi Sud mogao provesti svoj nadzor zakonitosti, osobito zato što ključni elementi na kojima se žalbeni razlog temelji ne proizlaze na dovoljno smislen i razumljiv način iz teksta te žalbe, koji je u tom pogledu formuliran nejasno i dvoznačno. Sud je također presudio da kao očito nedopuštenu treba odbaciti i žalbu koja nema smislenu strukturu i koja se ograničava na tvrdnje opće prirode te ne sadržava precizne naznake o točkama pobijane odluke koje bi sadržavale navodne povrede koje se tiču prava (presuda od 4. listopada 2018., Staelen/Ombudsman, C-45/18 P, neobjavljena, EU:C:2018:814, t. 15. i navedena sudska praksa).

- 46 U ovom slučaju, iako su određeni argumenti ove žalbe mogli biti jasnije izneseni kako bi se olakšalo njihovo razumijevanje, činjenica je da ta žalba sadržava niz pravnih argumenata koji se odnose upravo na jasno utvrđene elemente pobijanog rješenja. Slijedom toga, ESVD-ovi argumenti ne mogu dovesti do toga da se navedena žalba proglašeni u cijelosti nedopuštenom, nego ih treba ocijeniti u okviru ispitivanja svakog od šest dijelova njezina jedinog žalbenog razloga.
- 47 U tim okolnostima ovu žalbu valja proglašiti dopuštenom.

Tužiteljčina uvodna napomena

Argumentacija stranaka

- 48 U dijelu svoje žalbe naslovljenom „Činjenice i okolnosti postupka” tužiteljica ističe da je Opći sud u svojem prikazu činjenica i okolnosti spora propustio navesti i uzeti u obzir određene činjenične elemente na kojima se temelji njezina analiza.
- 49 ESVD ističe da tužiteljica ne navodi konkretne posljedice koje bi takav propust imao na njezinu tužbu pred Općim sudom.

Ocjena Suda

- 50 U tom pogledu valja istaknuti da tužiteljica samo navodi činjenične elemente koje je Opći sud navodno propustio uzeti u obzir i općenito upućuje na prigovor koji se temelji na povredi načela slobodne ocjene dokaza i pojma skupa podudarajućih indicija, a time i na nepoštovanje pravila o teretu dokazivanja, a da pritom nije precizno navela koje točke pobijanog rješenja sadržavaju pogrešku koja se tiče prava zbog tog navodnog propusta.
- 51 Slijedom toga, takve tvrdnje ne ispunjavaju zahtjeve navedene u točkama 44. i 45. ove presude i stoga ih treba odbaciti kao nedopuštene.

Meritum

- 52 Prvi i drugi dio jedinog tužiteljčina žalbenog razloga odnose se na obrazloženje pobijanog rješenja kojim je Opći sud odbacio određene tužiteljčine navode kao očito nedopuštene. Treći do petog dijela tog žalbenog razloga odnose se na obrazloženje pobijanog rješenja kojim je Opći sud kao očito pravno neosnovane odbio tužiteljčine argumente koji se odnose na povredu članka 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju kao i na obvezu obrazlaganja. Šesti dio navedenog žalbenog razloga odnosi se na to da je Opći sud odbio zahtjev za donošenje mjere upravljanja postupkom na temelju članka 89. stavka 3. točke (d) Poslovnika Općeg suda.

Prvi i drugi dio jedinog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

- 53 Prvim dijelom svojeg jedinog žalbenog razloga, koji se odnosi na točke 63. i 64. pobijanog rješenja, tužiteljica prigovara Općem sudu da je pogrešno smatrao da navodna povreda članka 1.e stavka 2. i članka 12.a Pravilnika o osoblju nije bila ni najmanje razrađena u tužbi. Kao prvo, tužiteljica se oslonila na članak 1.e Pravilnika o osoblju, s obzirom na to da je u točki 54. svoje tužbe pred Općim sudom istaknula, s jedne strane, da je na tijelu za imenovanje da osigura, na temelju obveze postizanja rezultata, da dužnosnik može obavljati svoju profesiju u primjerenom okruženju, zdravom i bez napada, kleveta i/ili neprekidnog uznemiravanja, i, s druge strane, da se tužiteljici zdravstveno stanje pogoršalo na radnom mjestu zbog klevetničkih, zlih i uznemiravajućih stavova, navodnih i utvrđenih. Kao drugo, tužiteljica je u toj tužbi pred Općim sudom također istaknula da je pretrpjela uznemiravanje te je u njezinoj točki 53. uputila na precizan tekst članka 12.a stavka 3. Pravilnika o osoblju.
- 54 Drugim dijelom svojeg jedinog žalbenog razloga tužiteljica prigovara Općem sudu način na koji je tretirao njezin prigovor koji se temelji na zlouporabi postupka kao i povredi dužnosti brižnog postupanja te obveze osiguravanja da dužnosnik može obavljati svoje zanimanje u primjerenom okruženju, zdravom i bez napada, kleveta ili uznemiravanja.
- 55 Na prvom mjestu, Opći sud je nejasno i stoga pravno pogrešno obrazložio zašto je odbio ispitati taj prigovor jer, nakon što ga je naveo u točki 65. pobijanog rješenja, Opći sud nije ni odbacio taj prigovor kao nedopušten niti ga je meritorno ispitaio.
- 56 Na drugom mjestu, tužiteljica osporava utvrđenja Općeg suda iz točke 65. pobijanog rješenja i tvrdi da Opći sud, kako bi došao do tih utvrđenja, nije uzeo u obzir cijeli spis i nije u potpunosti ispitaio dokaze. Time je povrijedio načelo slobodne ocjene dokaza i pojma skupa podudarajućih indicija te je stoga povrijedio pravila o teretu dokazivanja, što je dovelo do uskraćivanja sudske zaštite. Konkretno, tužiteljica ističe da je navedeni prigovor potkrijepljen priložima A.4, A.8, A.10, A.16, A.21, A.24, A.25, A.26 i A.30 njezine tužbe pred Općim sudom.
- 57 ESVD tvrdi, kad je riječ o drugom dijelu jedinog žalbenog razloga, da tužiteljica Općem sudu ne može prigovoriti da nije uzeo u obzir dokumente kojima bi se potkrijepili njezini navodi, odnosno priloge A.4, A.8, A.10 i A.16, koji su prvi put navedeni u žalbi, zato što se u tužbi pred Općim sudom nigdje ne upućuje na dokaze. Načelo dispozitivnosti, kojim se uređuje postupak pred Općim sudom, zahtijeva da tužiteljica točno odredi dokaze na koje se odnose pravna sredstva a da Opći sud ne mora po službenoj dužnosti tražiti u spisu dokaze koji odgovaraju njezinim prigovorima.

Ocjena Suda

- 58 Kad je riječ o prvom dijelu jedinog žalbenog razloga, kojim tužiteljica tvrdi da je Opći sud iskrivio njezinu argumentaciju time što je pogrešno smatrao da navodna povreda članka 1.e stavka 2. i članka 12.a Pravilnika o osoblju nije bila ni najmanje razrađena u tužbi, valja podsjetiti na to da je, u okviru ove žalbe, cilj nadzora Suda osobito provjeriti je li Opći sud u dovoljnoj mjeri pravno razmotrio sve argumente koje je tužitelj istaknuo (presuda od 25. lipnja 2020., Komisija/CX, C-131/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:502, t. 33. i navedena sudska praksa).

- 59 Osim toga, žalbeni razlog koji se temelji na nepostojanju odgovora Općeg suda na argumente istaknute u prvom stupnju u biti se odnosi na povredu obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 36. Statuta Suda Europske unije, primjenjivog na Opći sud na temelju članka 53. prvog stavka tog Statuta, i članka 119. Poslovnika Općeg suda (presuda od 25. lipnja 2020., Komisija/CX, C-131/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:502, t. 34. i navedena sudska praksa).
- 60 Međutim, Sud je dosljedno zauzeo stav da se obvezu Općeg suda da obrazloži svoje odluke ne može tumačiti na način da taj sud mora pružiti detaljan odgovor na svaki argument koji je istaknuo tužitelj, osobito ako taj argument nije dovoljno jasan i precizan (presuda od 15. travnja 2010., Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, t. 41. i navedena sudska praksa).
- 61 Stoga se Općem sudu ne može prigovoriti to što je, s obzirom na tvrdnje i općenite navode, poput onih sadržanih u točkama 53. i 54. tužbe u prvostupanjskom postupku, smatrao da navodna povreda članaka 1.e i 12.a Pravilnika o osoblju nije bila ni najmanje pravno razrađena u tužbi.
- 62 Prvi dio jedinog žalbenog razloga stoga treba odbiti kao neosnovan.
- 63 Kad je riječ o drugom dijelu jedinog žalbenog razloga, valja, kao prvo, utvrditi da se tužiteljičin argument prema kojem Opći sud nije obrazložio zašto je odbio ispitati taj prigovor, s obzirom na to da ga nije ni proglasio nedopuštenim ni meritorno ispitao, temelji na pogrešnom tumačenju pobijanog rješenja.
- 64 Iz anonimizirane verzije pobijanog rješenja, priložene tužiteljičinoj žalbi, proizlazi da je, nakon što je u njegovoj točki 64. naveo da „tvrdnje iz točke 63. [tog rješenja] ne ispunjavaju minimalne zahtjeve jasnoće i dosljednosti iz članka 76. točke (d) Poslovnika”, Opći sud u točki 65. navedenog rješenja pojasnio da je to „također slučaj s prigovorom koji se temelji na zlouporabi postupka i povredi dužnosti brižnog postupanja te obveze osiguravanja da dužnosnik može obavljati svoje zanimanje u primjerenom okruženju, zdravom i bez napada, kleveta ili uznemiravanja”. Opći sud nastavio je, navodeći osobito u toj istoj točki 65., da se „u prilog tom prigovoru tužiteljica samo općenito i potpuno nepotkrijepljeno, ako nije riječ o općem zahtjevu, pozvala na ‚činjenice kako su utvrđene u ovoj tužbi’ i na ‚nepobitne dokaze’, na ‚okruženje usmjereno protiv [nje] iz sumnjivih namjera i u okviru očitog profesionalnog isključenja” kao i na nekoliko drugih elemenata.
- 65 Opći sud zatim je u točki 66. anonimizirane verzije pobijanog rješenja, priložene tužiteljičinoj žalbi, zaključio da tvrdnje iz njegovih točaka 62. do 65. treba odbaciti kao očito nedopuštene.
- 66 Slijedom toga, nije osnovana tvrdnja prema kojoj Opći sud nije obrazložio svoje odbijanje ispitivanja prigovora koji se temelji na zlouporabi postupka kao i povredi dužnosti brižnog postupanja te obveze osiguravanja da dužnosnik može obavljati svoje zanimanje u primjerenom okruženju, zdravom i bez napada, kleveta ili uznemiravanja.
- 67 Kao drugo, kad je riječ o drugom prigovoru drugog dijela jedinog žalbenog razloga iz točke 56. ove presude, valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz sudske prakse Suda, „sažeti prikaz tužbenih razloga” – koji mora biti naveden u svakoj tužbi, u smislu članka 21. Statuta Suda Europske unije, koji se primjenjuje na Opći sud na temelju članka 53. prvog stavka tog Statuta i članka 76. točke (d) Poslovnika Općeg suda – znači da se u tužbi mora izričito navoditi od čega se sastoji tužbeni razlog na kojem se temelji (presuda od 11. rujna 2014., MasterCard i dr./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, t. 39. i navedena sudska praksa i rješenje od 21. siječnja 2016., Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-103/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:51, t. 31.).

- 68 Stoga je, kako bi tužba pred Općim sudom bila dopuštena, osobito nužno da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se ona temelji – makar i sažeto, ali suvislo i razumljivo – proizlaze iz samog njezina teksta. Iako jest točno da se njezin tekst može u određenim točkama poduprijeti i nadopuniti upućivanjem na određene dijelove akata koji su joj priloženi, općenito upućivanje na druge tekstove, pa makar i bili priloženi tužbi, ne može nadoknaditi nepostojanje nužnih elemenata pravne argumentacije koje – na temelju prethodno navedenih odredaba – tužba mora sadržavati (presuda od 11. rujna 2014., MasterCard i dr./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, t. 40. i rješenje od 21. siječnja 2016., Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-103/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:51, t. 32.).
- 69 Čisto dokazna i pomoćna funkcija priloga podrazumijeva da, u dijelu u kojem oni sadržavaju pravne elemente na kojima se tužbeni razlozi istaknuti u tužbi zasnivaju, ti se elementi moraju nalaziti u samom tekstu te tužbe ili barem moraju biti u njoj dostatno identificirani (vidjeti presudu od 2. listopada 2019., Crédit mutuel Arkéa/ESB, C-152/18 P i C-153/18 P, EU:C:2019:810, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 70 Posljedično, nije na Općem sudu da traži i pronalazi u priložima tužbene razloge i argumente koje bi mogao smatrati temeljima tužbe, s obzirom na to da prilozi imaju isključivo dokaznu i pomoćnu funkciju (vidjeti u tom smislu presudu od 16. rujna 2020., BP/FRA, C-669/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:713, t. 54.).
- 71 Drugi prigovor drugog dijela jedinog žalbenog razloga stoga je neosnovan.
- 72 Dakle, prvi i drugi dio tog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovane.

Peti dio jedinog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

- 73 Petim dijelom jedinog žalbenog razloga, koji valja najprije ispitati, tužiteljica prigovara Općem sudu da je pogrešno primijenio članak 60. Pravilnika o osoblju i da je zanemario pravnu osnovu sporne odluke. Prema tužiteljičinu mišljenju, time što je smatrao da je ta odluka utemeljena na članku 60. Pravilnika o osoblju valjana, Opći sud počinio je pogreške koje se tiču prava u analizi tog članka 60. te je usto iskrivio činjenice utvrdivši da je tužiteljica neodobreno izostala, premda je fizički bila nazočna.
- 74 Kao prvo, Opći sud nije ispitao navodno postojanje neopravdanih izostanaka s obzirom na članak 60. Pravilnika o osoblju, koji je pravna osnova sporne odluke, nego na temelju članka 21. i 55. Pravilnika o osoblju.
- 75 Time što je potvrdio analizu tijela za imenovanje sadržanu u spornoj odluci i smatrao neopravdanom izostankom tužiteljičinu nenazočnost u prostorijama institucije, koja ne odgovara očekivanjima potonje u pogledu dostupnosti i redovitosti, Opći sud povrijedio je članak 60. Pravilnika o osoblju, koji se odnosi na odsutnosti bez prethodnog dopuštenja, osim u slučaju bolesti ili nesreće. Budući da je tužiteljica bila nazočna u tim prostorijama, taj članak 60. nije primjenjiv.

- 76 Ako je tijelo za imenovanje smatralo da tužiteljica ne ispunjava ta očekivanja, trebalo je pokrenuti stegovne postupke. Međutim, povreda članaka 21. i 55. Pravilnika o osoblju ne može se sankcionirati odbicima od plaće ili uračunavanjem u godišnji odmor, s obzirom na to da takve mjere nisu predviđene člankom 9. Priloga IX. Pravilniku o osoblju. Dakle, odbici od plaće ne mogu činiti prikrivenu stegovnu sankciju ili zamjenu.
- 77 Kao drugo i u svakom slučaju, ESVD nije dostavio opis radnog mjesta, niti je naveo ciljeve koje tužiteljica treba postići i konkretne zadaće koje su joj povjerene, niti je dokazao njezino odbijanje da se time bavi. U tom je pogledu Opći sud počinio očitu pogrešku u ocjeni time što je u točki 74. pobijanog rješenja uputio na tužiteljičin odgovor na njegovo izvješće o ocjeni za 2016., iako su se njezini navodno neopravdani izostanci, kako ih je definirao Opći sud, odnosili na 2017.
- 78 ESVD ističe da peti dio jedinog žalbenog razloga, u dijelu u kojem se odnosi na navodnu povredu članka 60. Pravilnika o osoblju, nije naveden u izlaganju žalbenog razloga. U svakom slučaju, taj je dio neosnovan. U tom pogledu, Opći sud pravilno je istaknuo da dužnosnik u bilo kojem trenutku mora biti na raspolaganju instituciji, da se tim člankom 60. sankcionira svaki neodobreni izostanak i da se stoga zahtijeva stvarna nazočnost na radnom mjestu, pri čemu dužnosnik mora ispunjavati dva kumulativna uvjeta iz članaka 21. i 55. Pravilnika o osoblju, to jest pomagati svojim nadređenima u okviru obavljanja poslova koji su mu povjereni i, u tu svrhu, biti na raspolaganju instituciji u bilo kojem trenutku. Slijedom toga, suprotno tužiteljičinim tvrdnjama, Opći sud i tijelo za imenovanje oslonili su se na članke 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju, promatrane zajedno, a ne samo na potonji članak.

– *Ocjena Suda*

- 79 Kad je riječ o navodnoj nedopuštenosti petog dijela jedinog žalbenog razloga, valja istaknuti, s jedne strane, da, iako izlaganje tog žalbenog razloga sadržava tvrdnju o „očitim pogreškama u ocjeni koje su dovele do pravno pogrešnog obrazloženja” pobijanog rješenja, argumenti koji se nalaze u tom petom dijelu jasno upućuju na to da tužiteljica njime prigovara Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava primjenom članka 60. Pravilnika o osoblju.
- 80 S druge strane, u navedenom petom dijelu precizno se ističu osporavani dijelovi pobijanog rješenja kao i pravni argumenti koji specifično podupiru zahtjev za ukidanje tog rješenja, u skladu sa zahtjevima navedenima u točki 44. ove presude.
- 81 Peti dio jedinog žalbenog razloga stoga je dopušten.
- 82 Kad je riječ o prvom prigovoru petog dijela jedinog žalbenog razloga, kojim tužiteljica prigovara Općem sudu da je pogrešno primijenio članak 60. Pravilnika o osoblju, valja istaknuti da je Opći sud u točkama 70. do 80. pobijanog rješenja provjerio jesu li sporna odluka i odluka o odbijanju žalbe u skladu s člancima 21., 55. i 60. Pravilnika o osoblju.
- 83 Nakon što je u točkama 71. i 72. pobijanog rješenja podsjetio na sadržaj tih članaka kao i na točku B uvoda Odluke Komisije C (2013) 9051 *final* od 16. prosinca 2013. o godišnjem odmoru koja se primjenjuje na ESVD na temelju Odluke ESVD DEC (2014) 009 od 13. veljače 2014., Opći sud je u točki 73. tog rješenja utvrdio da je tužiteljica povrijedila zahtjeve utvrđene tim odredbama.

- 84 Tako je u točkama 74. i 75. navedenog rješenja Opći sud najprije naveo, kad je riječ o uvjetima predviđenima u člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju, da je tijelo za imenovanje pravilno utvrdilo da iz spisa, a osobito iz tužiteljčina odgovora na svoje izvješće o ocjeni za 2016. godinu, proizlazi da od njezina premještaja u odjel PRISM i unatoč različitim upozorenjima i opomenama njezinih nadređenih tužiteljica nije izrazila namjeru da radi u okviru tog odjela.
- 85 Nadalje, Opći sud je u točki 76. pobijanog rješenja istaknuo da se tužiteljčina volja da ne pomaže svojim nadređenima i da ne izvršava zadaće koje ima vidi i u njezinoj poruci elektroničke pošte od 11. travnja 2017., u kojoj je navela da je svaki dan bila nazočna u ESVD-u kako bi pokušala riješiti situaciju u kojoj se našla nakon što je nezakonito isključena iz odjela EURCA West3 i zlouporabno premještena u odjel PRISM. U svojoj poruci elektroničke pošte tužiteljica je također navela da nije nužno sjedila u svojem uredu cijeli dan.
- 86 Naposljetku, Opći sud je u točki 77. pobijanog rješenja dodao da, čak i ako je tužiteljica smatrala da joj njezin premještaj ne odgovara, ona je mogla zatražiti drugo raspoređivanje, ali je to, u očekivanju takvog raspoređivanja, nije oslobodilo obveze rada u odjelu PRISM, kako bi ondje obavljala poslove povezane sa svojim radnim mjestom i da je u svakom trenutku na raspolaganju ESVD-u. U točki 78. tog rješenja pojasnio je da je tužiteljica, ako je smatrala da je njezin premještaj bio na bilo koji način nezakonit, mogla iskoristiti pravna sredstva koja su joj bila dostupna, ali da su joj njezine temeljne obveze odanosti i suradnje ipak zabranjivale da odbije postupiti u skladu s obvezama koje proizlaze iz tog premještaja.
- 87 Opći sud je u točki 79. pobijanog rješenja zaključio da, čak i da se utvrdi da je tužiteljica stvarno bila nazočna u prostorijama ESVD-a, kao što to ona tvrdi, ipak ostaje činjenica da, time što je jasno izrazila svoju namjeru da ne radi u odjelu PRISM zato što se htjela usredotočiti samo na administrativna pitanja povezana sa svojim premještajem, očito nije poštovala uvjete propisane člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju. Opći sud dalje je dodao da se ESVD-u stoga ne može prigovoriti to što je smatrao da je tužiteljica neopravdano izostala i da, s obzirom na to da njezini nadređeni nisu prethodno odobrili izostanke koje je ESVD utvrdio, odbitak od plaće za 72 kalendarska dana nije posljedica nepoštovanja zahtjeva predviđenih člankom 60. Pravilnika o osoblju.
- 88 Opći sud naposljetku je u točki 80. pobijanog rješenja naveo da tužiteljčin navod da je ona dostavila brojne dokaze koji dokazuju njezinu nazočnost u uredu i odjelu PRISM ne može dovesti u pitanje zaključak do kojeg je došao u točki 79. tog rješenja. U tom pogledu Opći sud u biti smatra da se na temelju tih elemenata, unatoč njihovu datumu slanja, ne može dokazati ni da je tužiteljica pomagala svojim nadređenima obavljajući poslove koji su joj povjereni ni da se u bilo kojem trenutku stavila na raspolaganje ESVD-u u skladu s obvezama koje proizlaze iz članaka 21. i 55. Pravilnika o osoblju.
- 89 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je Opći sud u biti smatrao da se, s obzirom na to da tužiteljica, time što je jasno izrazila svoju namjeru da ne radi u odjelu u koji je bila premještena, nije poštovala uvjete propisane člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju, ESVD-u ne može prigovoriti što je smatrao da je ona neopravdano izostala i da je, posljedično, u skladu s člankom 60. Pravilnika o osoblju, ESVD mogao valjano odbiti od plaće iznos za 72 kalendarska dana, i to čak i da se utvrdi da je tužiteljica stvarno bila nazočna u njegovim prostorijama.

- 90 Najprije valja istaknuti da, iako se Opći sud u pobijanom rješenju poziva na tužiteljčine „neopravdane izostanke”, iz točke 70. tog rješenja proizlazi da je Opći sud ispitao jesu li sporna odluka i odluka o odbijanju žalbe u skladu s, među ostalim, člankom 60. Pravilnika o osoblju, koji se odnosi na „neodobreni izostanak”.
- 91 Stoga valja utvrditi može li se činjenica da dužnosnik ne poštuje obveze koje ima na temelju članka 21. i 55. Pravilnika o osoblju – odnosno da pomaže svojim nadređenima i savjetuje ih, da je odgovoran za obavljanje poslova koji su mu povjereni i da je u svakom trenutku na raspolaganju instituciji – pod pretpostavkom da je dokazana, smatrati „neodobrenim izostankom” u smislu članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju i, prema tome, dopustiti primjena mjera predviđenih tom odredbom na tog dužnosnika.
- 92 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, pri tumačenju odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (vidjeti, među ostalim, presudu od 28. siječnja 2020., Komisija/Italija (Direktiva o borbi protiv kašnjenja u plaćanju), C-122/18, EU:C:2020:41, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 93 Kao prvo, valja istaknuti da članak 60. Pravilnika o osoblju, koji se nalazi u poglavlju 2. njegove glave IV., naslovljenom „Dopust”, u prvom stavku određuje da „[d]užnosnik ne može izostati s posla bez prethodnog dopuštenja neposredno nadređenoga, osim u slučaju bolesti ili nesreće”, da „[n]e dovodeći u pitanje stegovne mjere koje se mogu primijeniti, svaki utvrđeni neodobreni izostanak oduzima se od dužnosnikovoga godišnjeg odmora” i da, „[a]ko je dužnosnik iskoristio cijeli godišnji odmor, gubi pravo na primitke od rada za odgovarajuće razdoblje”.
- 94 Iako ta odredba ne definira pojam „neodobreni izostanak”, iz nje proizlazi da je dužnosnikov izostanak neodobren ako taj dužnosnik nije poštovao zabranu da izostane bez prethodnog dopuštenja neposredno nadređenog, osim u slučaju bolesti ili nesreće.
- 95 U tu su svrhu za potrebe primjene članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju odlučujući uredno utvrđen izostanak dotičnog dužnosnika i nepostojanje prethodnog dopuštenja neposredno nadređenog. Naime, iz te odredbe proizlazi da je odlučujući uzrok gubitka prava na plaću činjenica da dužnosnik izostaje iz službe a da ga na to nisu ovlastili ni Pravilnik o osoblju ni tijelo za imenovanje (rješenje od 30. studenoga 1972., Perinciolo/Vijeće, 75/72 R, EU:C:1972:110, t. 10.).
- 96 Kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točki 44. svojeg mišljenja, u svakodnevnom jeziku pojam „izostanak” služi za označavanje činjenice da se netko ili nešto ne nalazi na mjestu na kojem se očekuje da bude, što podrazumijeva izostanak.
- 97 Ništa u tekstu članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju ne upućuje na to da, u svrhu primjene te odredbe, taj pojam treba shvatiti u drukčijem smislu od njegova uobičajenog značenja. Konkretno, iz tog teksta nikako ne proizlazi da se „neodobreni izostanak” dužnosnika u smislu navedene odredbe može smatrati povredom dužnosti zbog neispunjavanja radnih obveza koje ima na temelju članka 21. i 55. Pravilnika o osoblju, neovisno o njegovoj fizičkoj nazočnosti na njegovu radnom mjestu.
- 98 Naime, kao što je to nezavisni odvjetnik u biti istaknuo u točki 46. svojeg mišljenja, članak 60. prvi stavak Pravilnika o osoblju ne spominje nikakvu dužnosnikovu povredu navedenih radnih obveza.

- 99 Kao drugo, valja podsjetiti na to da poglavlje 2. glave IV. Pravilnika o osoblju, naslovljeno „Dopusti”, kojem pripada članak 60. Pravilnika o osoblju, predviđa odredbe koje se odnose na različite dopuste dužnosnika, odnosno godišnji i posebni odmor, uređene člancima 57. i 59.a Pravilnika o osoblju, rodiljni dopust, uređen člankom 58. Pravilnika o osoblju, i bolovanje, uređeno člankom 59. Pravilnika o osoblju. Kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 54. svojeg mišljenja, svi se ti članci odnose na situacije u kojima dužnosnik ne obavlja posao i, posljedično, ne mora biti fizički nazočan na svojem radnom mjestu.
- 100 Iako se članci 57. do 59.a Pravilnika o osoblju odnose na situacije u kojima je izostanak dužnosnika opravdan na temelju jednog od dopusta uređenih tim člancima, članak 60. prvi stavak Pravilnika o osoblju odnosi se na situacije u kojima je dužnosnik izostao a da pritom nije obuhvaćen jednim od slučajeva iz članka 57. do 59.a i bez dopuštenja svojeg nadređenog.
- 101 Činjenica da je članak 60. prvi stavak Pravilnika o osoblju dio poglavlja 2. njegove glave IV. potvrđuje da primjenjivost te odredbe pretpostavlja fizički izostanak dotičnog dužnosnika s njegova radnog mjesta.
- 102 Kao treće, dužnosniku u pogledu kojeg je „utvrđen neodobreni izostanak”, u smislu članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju, može se, ne dovodeći u pitanje stegovne mjere koje se mogu primijeniti, takav neodobreni izostanak uračunati u trajanje njegova godišnjeg odmora ili, u slučaju da je potonji iskorišten, može izgubiti pravo na primitke od rada za razdoblje koje odgovara navedenom neodobrenom izostanku.
- 103 U tom pogledu Sud je, naime, presudio da dužnosnik čiji je neodobreni izostanak utvrđen i čija su prava na godišnji odmor iscrpljena po samom zakonu gubi pravo na primitke od svojeg rada (presuda od 6. srpnja 1983., Geist/Komisija, 285/81, EU:C:1983:192, t. 21.).
- 104 Gubitak prava na primitke od rada iz članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju nije ni stegovna sankcija ni istovjetna mjera (presuda od 6. srpnja 1983., Geist/Komisija, 285/81, EU:C:1983:192, t. 21.).
- 105 Iz toga proizlazi, s jedne strane, da su uračunavanje neodobrenog izostanka u trajanje godišnjeg odmora ili, u slučaju da je potonji iskorišten, gubitak prava na primitke od rada za razdoblje koje odgovara tom izostanku, predviđeni člankom 60. prvim stavkom Pravilnika o osoblju, mjere koje zbog svoje prirode i svojih učinaka nemaju za cilj ukoriti ili opomenuti dužnosnika zbog njegova lošeg ponašanja ili nesposobnosti ili nedostupnosti koje je pokazao tijekom razdoblja u kojem radi, nego nadoknaditi fizički izostanak tog dužnosnika. Budući da se izostanak računa prema broju dana ili polovica dana, te se mjere provode oduzimanjem odgovarajućeg broja dana ili polovica dana od preostalog trajanja godišnjeg odmora ili, ovisno o okolnostima, od primitaka od rada dotičnog dužnosnika.
- 106 Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 63. svojeg mišljenja, za razliku od situacija u kojima dužnosnik izostaje sa svojeg radnog mjesta, nije moguće brojčano izraziti eventualno kršenje njegovih radnih obveza.
- 107 S druge strane, cilj mjera iz točke 105. ove presude nije zamijeniti stegovnu sankciju zbog takve povrede.

- 108 Slijedom toga, cilj mjera predviđenih člankom 60. prvim stavkom Pravilnika o osoblju potvrđuje tumačenje prema kojem se ta odredba odnosi na situacije u kojima dužnosnik fizički nije nazočan na svojem radnom mjestu.
- 109 Stoga, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 64. svojeg mišljenja, smatrati da se dužnosnik koji je nazočan na svojem radnom mjestu, koji loše obavlja svoje poslove ili je čak okrivljen za neposluh, nalazi u situaciji „neodobrenog izostanka” u smislu članka 60. prvog stavka Pravilnika o osoblju i da se, prema tome, mogu izvršiti odbici od njegovih dana godišnjeg odmora ili primitaka od rada zlouporaba je stegovnog postupka. Posljedica je te pogrešne kvalifikacije „neodobrenog izostanka” izricanje tom dužnosniku novčane kazne koja nije predviđena Pravilnikom o osoblju, pri čemu se on nije mogao koristiti jamstvima zakonitog stegovnog postupka.
- 110 Iz toga slijedi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u pobijanom rješenju smatrao da, čak i pod pretpostavkom da je tužiteljica stvarno bila nazočna u ESVD-ovim prostorijama, ona nije poštovala uvjete propisane člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju jer je izrazila svoju namjeru da ne radi u odjelu, te time što je, prema tome, zaključio da se ESVD-u ne može prigovoriti to što je smatrao da je tužiteljica neopravdano izostala i da je, s obzirom na to da tužiteljici nadređeni nisu prethodno odobrili izostanke koje je ESVD utvrdio, ESVD mogao, u skladu s člankom 60. Pravilnika o osoblju, odbiti od plaće iznos za 72 kalendarska dana.
- 111 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je prvi prigovor petog dijela jedinog žalbenog razloga osnovan.
- 112 Stoga valja ukinuti pobijano rješenje a da pritom nije nužno ispitati drugi prigovor petog dijela jedinog žalbenog razloga ni druge dijelove tog žalbenog razloga.

Tužba pred Općim sudom

- 113 U skladu s člankom 61. prvim stavkom drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, Sud u slučaju ukidanja odluke Općeg suda može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.
- 114 Takav je slučaj u ovom predmetu.

Zahtjev za poništenje sporne odluke i odluke o odbijanju žalbe

- 115 Valja istaknuti da se pogreška koja se tiče prava iz točke 110. ove presude odnosi na spornu odluku i odluku o odbijanju žalbe.
- 116 Iz odluke o odbijanju žalbe proizlazi da je ESVD smatrao da je dužnosnik nazočan u toj službi kada ispunjava dva kumulativna uvjeta koja proizlaze iz članaka 21. i 55. Pravilnika o osoblju, odnosno da pomaže svojim nadređenima obavljajući zadaće koje su mu povjerene i da je u svakom trenutku na raspolaganju instituciji. U tom pogledu ESVD je, s jedne strane, smatrao da dužnosnik koji je izjavio namjeru da neće pomagati svojim nadređenima i da neće izvršavati zadaće koje su mu povjerene ne zadovoljava uvjete o stvarnoj nazočnosti u službi i da se nalazi u situaciji neopravdanog izostanka. S druge strane, odbio je dokaze na koje se tužiteljica pozivala na način da ne dokazuju „stvarnu nazočnost” u smislu uvjeta iz članaka 21. i 55. Pravilnika o osoblju.

- 117 ESVD je iz navodne povrede obveza propisanih člancima 21. i 55. Pravilnika o osoblju zaključio da se tužiteljica nalazi u situaciji „neodobrenog izostanka” u smislu članka 60. Pravilnika o osoblju. Međutim, kao što je to navedeno u točki 95. ove presude, za potrebe primjene članka 60. prvog stavka u tom su smislu odlučujući pravilno utvrđen izostanak dotičnog dužnosnika i nepostojanje prethodnog dopuštenja njegova nadređenoga, osim u slučaju bolesti ili nesreće, pri čemu se taj izostanak mora tumačiti kao fizička odsutnost s njegova radnog mjesta.
- 118 Stoga treba poništiti spornu odluku i odluku o odbijanju žalbe.

Zahtjev za povrat

- 119 Tužbom pred Općim sudom tužiteljica je također zatražila da se iznosi koji joj se moraju vratiti uvećaju za zatezne kamate po stopi od 5 % godišnje ili po bilo kojoj drugoj stopi, izračunanoj na dan stvarnog povrata i ovisno o datumu različitih izvršenih odbitaka.
- 120 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, na temelju članka 91. stavka 1. druge rečenice Pravilnika o osoblju, Opći sud ima neograničenu nadležnost kad je riječ o sporovima financijske prirode (presuda od 21. veljače 2008., Komisija/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, t. 58.).
- 121 Neograničena nadležnost dodijeljena sudu Unije u članku 91. stavku 1. Pravilnika o osoblju dodjeljuje mu zadaću da sveobuhvatno riješi spor koji se pred njim vodi odnosno da donese odluku o svim pravima i obvezama dužnosnika ili službenika, osim ako predmetnoj instituciji ne naloži da izvrši taj dio presude pod uvjetima koje je on detaljno utvrdio i pod njegovim nadzorom (presuda od 18. prosinca 2007., Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, t. 67.).
- 122 Na sudu Unije je da, prema potrebi, instituciju osudi na plaćanje iznosa na koji tužitelj ima pravo na temelju Pravilnika o osoblju ili drugog pravnog akta (presude od 18. prosinca 2007., Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, t. 68. i od 10. rujna 2015., Preispitivanje Missir Mamachi di Lusignano/Komisija, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, t. 40.).
- 123 „Sporovi financijske naravi” u smislu članka 91. stavka 1. Pravilnika o osoblju nisu samo tužbe za utvrđivanje odgovornosti koje službenici podnose protiv institucije nego i sve one kojima se zahtijeva da institucija službeniku isplati iznos koji smatra da mu se duguje na temelju Pravilnika o osoblju ili drugog akta kojim se uređuju njihovi radni odnosi (presuda od 18. prosinca 2007., Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, t. 65.).
- 124 U ovom slučaju tužiteljčin zahtjev da joj ESVD vrati iznose odbijene od njezinih primitaka od rada i da se ti iznosi uvećaju za zatezne kamate financijske je prirode u smislu članka 91. stavka 1. Pravilnika o osoblju.
- 125 S obzirom na poništenje sporne odluke i odluke o odbijanju žalbe, valja prihvatiti taj zahtjev i ESVD-u naložiti da tužiteljici vrati neopravdano odbijene iznose od njezinih primitaka od rada za 71,5 dana jer je odlukom o odbijanju žalbe prihvaćen tužiteljčin zahtjev koji se odnosi na pola radnog dana. Ti iznosi uvećavaju se, zbog razloga pravičnosti, za kamate po stopi od 5 % godišnje od dana njihova odbitka.

Troškovi

- 126 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 127 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je osoba WV zatražila da se ESVD-u naloži snošenje troškova i da on nije uspio u postupku, valja mu naložiti da, uz vlastite troškove, snosi i troškove osobe WV nastale u prvostupanjskom postupku i u okviru ove žalbe.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 29. siječnja 2020., WV/ESVD (T-471/18, neobjavljeno, EU:T:2020:26).**
- 2. Poništavaju se Odluka Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) od 27. studenoga 2017. kojom je određen odbitak od plaće za 72 kalendarska dana i Odluka ESVD-a od 2. svibnja 2018. kojom se odbija žalba koju je tužiteljica podnijela 3. siječnja 2018.**
- 3. ESVD-u se nalaže da tužiteljici vrati neopravdano odbijene iznose od njezinih primitaka od rada za 71,5 kalendarskih dana. Ti iznosi uvećavaju se za kamate po stopi od 5 % godišnje od dana njihova odbitka.**
- 4. ESVD snosi, uz vlastite troškove, i troškove koje je osoba WV imala u prvostupanjskom postupku i u okviru ove žalbe.**

Potpisi